

ȚINEȚI-VĂ TARE DE CUVINTELE PROFETILOR

Vârstnicul Neil L. Andersen

din Președinția celor Șaptezeci

Seară la gura sobei organizată de SEB • 4 martie 2007 • Universitatea Brigham Young

Cu treizeci și trei de ani în urmă, în timp ce eram student la Universitatea Brigham Young, am avut o mică sarcină de îndeplinit la o seară „La gura sobei”, cum este aceasta pe care o ținem acum. Vorbitorul era președintele Spencer W. Kimball și am avut șansa să merg alături de dânsul în timp ce se deplasa spre intrarea care ducea la Centrul Marriott. L-am întrebat dacă a fost vreodată emoționat când a vorbit în fața unei adunări atât de mari. Zâmbind, mi-a răspuns: „Frate Andersen, știi că scripturile spun: ‘Dacă sunteți pregătiți, nu vă va fi teamă’ (D&L 38:30). Tremur din cap până la degetele picioarelor”. În această seară știu cum s-a simțit el.

Îmi exprim dragostea și respectul pentru fiecare dintre dumneavoastră, cei care sunteți aici și pentru cei care sunteți adunați peste tot în lume. Cunosc bunătatea și devotamentul dumneavoastră pentru Evanghelie, credința dumneavoastră și speranța în viitor și dorința dumneavoastră de a fi pe placul Tatălui Ceresc. Mă rog ca Spiritul Domnului să binecuvânteze cuvintele mele și înțelegerea dumneavoastră.

Țineți-vă tare de bara de fier

Vreau să vă vorbesc despre mâna călăuzitoare a Domnului în ce privește adunarea noastră din această seară.. În primele zile din ianuarie am lucrat ca să organizez și să conturez ceea ce urma să vă prezint dumneavoastră. Știind că vârstnicul David A. Bednar era programat să vă vorbească în februarie, l-am întrebat dacă finalizase subiectul despre care urma să vă vorbească.

Am fost surprins când mi-a răspuns că subiectul cuvântării lui era despre cum „să ținem strâns bara de fier”. Era exact titlul pe care-l alesesem pentru cuvântarea mea. Corul deja repeta acest frumos imn pe care tocmai ni l-a prezentat.

Cum vârstnicul Bednar și cu mine am discutat mesajul pe care-l pregătisem, era evident că abordasem subiectul diferit. Vârstnicul Bednar s-a gândit un moment și a spus: „Domnul îi iubește pe tinerii

adulți din Biserică. Există un scop aici. Acesta este un mesaj pe care Domnul îl vrea transmis”. Am decis să continui cu mesajul pe care îl pregătisem.

Apoi, exact o săptămână mai târziu, înainte de cuvântarea vârstnicului Bednar, președintele Boyd K. Packer, președintele în exercițiu al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli, a ținut o cuvântare de devoțiune la UBY pe care a intitulat-o: „Visul lui Lehi și dumneavoastră”.¹ El a inclus, de asemenea, în cuvântarea sa ce înseamnă să „țineți strâns bara de fier”.

Dragi frați și surori, acesta este un subiect la care Domnul vrea ca dumneavoastră să vă gândiți.

Amintiți-vă din cuvântările președintelui Packer și a vârstnicului Bednar, și din propriul dumneavoastră studiu al Cărții lui Mormon, elementele cheie ale visului lui Lehi despre pomul vieții. Vârstnicul Bednar v-a învățat că pomul vieții, identificat ca dragostea lui Dumnezeu, este o reprezentare a lui Isus Hristos și că bucuria și fericirea primite prin luarea fructului pomului simbolizează binecuvântările ispășirii Salvatorului (vezi 1 Nefi 8:10; 11:8-9, 21-24).²

Acolo exista, de asemenea, o clădire mare și spațioasă (vezi 1 Nefi 11:35-36; 12:18). Cuvântarea președintelui Packer m-a făcut să mă gândesc la noi căi de interpretare a acestei părți a visului.

De asemenea, în vis erau negurile întunericului (vezi 1 Nefi 12:16-17) – reprezentând ademenirile diavolului – care ascundeau cărarea (vezi 1 Nefi 8:19-22) care ducea la pom. În sfârșit, acolo era o bară de fier (vezi 1 Nefi 11:24-25) – reprezentând cuvântul lui Dumnezeu – permițând cuiva să treacă cu succes prin negurile întunericului și să ajungă la pom.

Corul a cântat atât de frumos:

*„Țineți strâns bara, bara de fier;
Ea e puternică.
Ea e cuvântul lui Dumnezeu;
Ce sigur ne apără.”³*

Cât de mult ne-a plăcut să-l auzim atât în spaniolă, cât și în portugheză și cât de mult am dori să-l putem

auzi în toate limbile în care suntem ascultați în această seară.

Nefi ne-a promis că „aceia care vor asculta de cuvântul lui Dumnezeu și se vor ține tare de el, aceia nu vor pieri niciodată; și, de asemenea, nici ispitele... dușmanilor nu-i vor învinge... ca să-i ducă la distrugere” (1 Nefi 15:24).

Bara de fier *este* cuvântul lui Dumnezeu. Îmi place să mă gândesc în acest fel la ea: Cuvântul lui Dumnezeu conține trei elemente foarte puternice care se împletesc și se susțin unele pe altele pentru a forma o bară fixă. Aceste trei elemente includ: primul element, scripturile sau cuvintele profeților din vechime. Amintiți-vă întrebarea directă a vârstnicului Bednar din luna trecută: „Dumneavoastră și cu mine citim zilnic, studiem și cercetăm scripturile într-un mod care ne îndreptățește să ne ținem tare de bara de fier?”⁴

Al doilea element al cuvântului lui Dumnezeu este revelația personală și inspirația pe care le primim prin Duhul Sfânt. Președintele Packer a spus aceasta astfel:

„Dacă vă țineți de bară, puteți *simți* cărarea dinaintea dumneavoastră prin darul Duhului Sfânt...

Apucați bara de fier și nu-i mai dați drumul. Prin puterea Duhului Sfânt, puteți *simți* care este drumul dumneavoastră în viață. (vezi 3 Nefi 18:25; D&L 9:8)”⁵.

Subiectul meu din această seară este al treilea element, o adăugare importantă ce se împletește cu celelalte două. Această a treia parte a barei de fier reprezintă cuvintele profeților în viață. Trebuie, de asemenea, să ne ținem tare de cuvântul lui Dumnezeu, așa cum ne este dat prin profeții în viață. Rugăciunea mea este ca, în timpul petrecut împreună în această seară, să devenim mai atenți la ceea ce ne învață profeții în viață, să răspundem mai repede la ceea ce învățăm și să aprofundăm înțelegerea noastră despre ceea ce înseamnă *să ne ținem tare* de cuvintele lor.

Cuvintele profeților în viață

Cu mulți ani în urmă, președintele George Q. Cannon, pe atunci membru în Prima Președinție, a spus:

„Avem Biblia, Cartea lui Mormon și Doctrină și legămintele, dar toate aceste cărți, fără profeții în viață și fără un izvor constant de revelație de la Domnul, nu vor conduce pe nimeni în Împărăția Celestială a lui Dumnezeu. Aceasta poate părea o declarație ciudată, dar așa ciudată cum pare, totuși ea este adevărată.

Desigur, aceste înregistrări sunt toate de o valoare neprețuită. Ele nu pot fi destul de mult prețuite, nici nu pot fi studiate îndeajuns de mult. Dar ele singure, cu toată lumina pe care o dau, sunt insuficiente pentru a îndruma copiii omului și a-i conduce în prezența lui Dumnezeu. Pentru a fi astfel conduși este nevoie de preoția vie și de revelația constantă de la Dumnezeu pentru oameni, în funcție de circumstanțele în care ei se pot afla”.⁶

Desigur, noi, cei care suntem aici în această seară îi iubim pe președintele Gordon B. Hinkley, pe cei doi consilieri din Prima Președinție și pe membrii Cvorumului celor Doisprezece Apostoli. Dar ca o confirmare a dragostei și loialității noastre, aș întreba: „Ar putea atenția noastră, îndreptată către sfaturile și învățăturile acestor frați, să fie mai activă, mai cercetătoare și mai sensibilă?”

Gândiți-vă cum ați răspunde la următoarele întrebări: Îmi puteți spune numele celor trei membri din Prima Președinție și fiecare dintre numele celor care alcătuiesc Cvorumul Celor Doisprezece? Aceștia sunt cei cincisprezece bărbați pe care dumneavoastră și cu mine îi susținem ca profeți, văzători și revelatori.

Dacă v-am arăta o fotografie a acestor frați, i-ați recunoaște pe fiecare dintre ei? Rareori suntem atenți la cineva pe care nu-l recunoaștem sau nu-l cunoaștem.

Mi-ați putea împărtăși sfatul dat de Prima Președinție și de Cvorumul Celor Doisprezece Apostoli la ultima conferință generală din octombrie? Și, ați putea identifica preocupările președintelui Hinckley, ale președintelui Monson și ale președintelui Faust din mesajele Primei Președinții din *Ensign* sau *Liahona* din primele trei luni ale acestui an?

Probabil mult mai important, mi-ați putea împărtăși o decizie recentă prin care ați schimbat ceva în viața dumneavoastră datorită unui sfat primit de la unul dintre acești cincisprezece bărbați?

Motivele pentru care răspunsurile la aceste întrebări sunt așa de importante derivă din chemarea și responsabilitatea Primei Președinții și a Cvorumului celor Doisprezece Apostoli. Oricând Biserica Domnului a fost stabilită, Domnul a chemat profeți și apostoli. Salvatorul a spus: „Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit” (Ioan 15:16).

Acestor oameni, această rânduire le-a adus o putere spirituală și o responsabilitate solemnă – o putere de a cunoaște și de a mărturisi și o responsabilitate de a

învăța pe alții și de a binecuvânta. De asemenea, ne-a adus nouă o responsabilitate și o promisiune. Avem responsabilitatea de a asculta și de a urma (sfaturile lor); și avem promisiunea că vor veni binecuvântări, dacă noi credem și acționăm conform cuvintelor lor.

Când Domnul i-a chemat pe Cei Doisprezece ucenici de pe meleagurile americane, după învierea Sa, El a învățat poporul aceste lucruri: „Binecuvântați sunteți voi dacă veți da ascultare cuvintelor acestor doisprezece pe care Eu i-am ales dintre voi ca să vă slujească vouă și să fie slujitorii voștri” (3 Nefi 12:1). În zilele noastre, în vremuri foarte grele, Domnul a promis sfinților: „Și dacă poporul Meu va asculta glasul Meu și glasul slujitorilor Mei pe care i-am numit să conducă poporul Meu, iată, adevărat vă spun vouă, ei nu vor fi mutați din locul lor” (D&L 124:45).

Acesta este modelul Domnului. El cheamă cincisprezece bărbați de la „ocupații obișnuite în viață”⁷, și îi înzestrează cu chei și putere de a ne îndruma și conduce. Nu suntem forțați să ne supunem; nu există constrângere. Dar dacă vom asculta cuvintele lor, dacă vom fi sensibili și vom fi dornici să ne schimbăm comportarea în timp ce Duhul Sfânt ne confirmă sfatul lor, nu vom fi mutați din locul nostru – adică vom ține strâns bara de fier și vom rămâne totdeauna în siguranță pe drumul care duce la pomul vieții.

Cum căutăm și ne ținem strâns de sfatul profeților în viață? Să considerăm întrebarea gândindu-ne mai profund la cele trei cuvinte pe care le folosim când îi susținem pe acești bărbați – *profeți, văzători și revelatori*.

Profeți

Primul, cuvântul *profet*. Apostolul Ioan a spus că „Mărturia lui Isus este duhul proorociei” (Apocalipsa 19:10). Profeții mărturisesc despre Hristos. Mărturia lor sigură despre Hristos cel Viu este una dintre marile binecuvântări ale Bisericii și ale lumii. Domnul a declarat că acești bărbați sunt chemați să fie „martori speciali ai numelui lui Hristos în toată lumea” (D&L 107:23). Mai presus de orice, ei vorbesc cu îndrăzneală pentru a mărturisi despre divinitatea Sa și despre realitatea Sa. Acești martori, născuți prin ucenicia lor și întăriți prin rânduirea lor, pot avea o influență semnificativă asupra propriilor noastre sentimente.

Mărturiile lor sunt exprimate simplu, permițând Duhului Sfânt să poarte mărturia în inimile noastre.

De exemplu, îi putem auzi mărturisind în cuvinte cum sunt acestea: „Tot atât de sigur cum știu că eu mă aflu aici și dumneavoastră vă aflați acolo, eu știu că Isus este Hristosul. El trăiește!”⁸ sau „Am convins sigură că Isus este Salvatorul nostru divin, Mântuitorul și Fiul lui Dumnezeu, Tatăl. Știu despre existența Sa printr-o percepere sigură atât de sacră, încât nu pot vorbi despre ea”.⁹

Cu toate că aceste declarații sunt puternice, confirmarea spirituală care le însoțește este cea care arde în inimile noastre și ne întărește.

Explicând rolul îngerilor, Moroni a spus:

„Și misiunea slujirii lor (adică slujirea îngerilor) este pentru a pregăti calea printre copiii oamenilor, vestind cuvântul lui Hristos către vasele cele alese ale Domnului pentru ca ei să depună mărturie despre El.

Și făcând astfel, Domnul Dumnezeu pregătește calea pentru ca rămășița oamenilor să aibă credință în Hristos, pentru ca Duhul Sfânt să aibă loc în inima lor” (Moroni 7:31-32).

Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece Apostoli sunt vasele alese ale Domnului.

Propria noastră credință în Salvator crește și se dezvoltă în timp de-a lungul vieților noastre. Pot exista momente de îndoială sau de descurajare, când ne simțim ca și cum am fi învăluți de negurile întunericului. Să nu subestimați ceea ce noi fiecare putem primi printr-o mărturie solemnă, sigură despre Salvator, depusă de către martorii Săi speciali. Acea mărturie, primită cu un spirit de credință, ne va întări în momentele grele și ne va întări pasul, pe măsură ce mergem de-a lungul drumului care duce la pomul vieții. Țineți-vă tare de cuvintele profeților. Gândiți-vă la ele. Credeți-le. Aveți încredere în ele. Urmați-le.

Permiteți-mi să vă dau un exemplu. Un tânăr prieten al meu, căsătorit, și-a pierdut micuța fiică într-un tragic accident. În lunile care au urmat, prin siguranță, întrebătorul „de ce”, tristețea și îndoiala au început să-și facă loc în viața lui. Mi-a spus că nu era sigur că mai are credință. I-am sugerat că, în aceste momente grele, ar trebui să vrea să se îndoiască mai puțin, și să creadă mai mult cuvintele Salvatorului și ale vaselor Sale alese. Prietenul meu a petrecut mult timp studiind scripturile, promisiunile Salvatorului și mărturiile clare, liniștitoare ale profeților în viață. S-a ținut tare de mărturia lor sigură despre Salvator, când părea că-și pierduse propria sa mărturie. S-a ținut tare de

bara de fier. Cu timpul, întinericul s-a împrăștiat, pomul a apărut din nou în fața lui și el a luat din prețiosul fruct al ispășirii.

Văzători

În continuare, ce este un *văzător*? În Cartea lui Mormon, Amon explică regelui Limhi rolul unui văzător: „Dar un văzător poate să știe lucruri din trecut, precum și lucruri care vor veni, iar prin el toate lucrurile vor fi dezvăluite,... iar lucrurile ascunse vor ieși la lumină, iar lucruri care nu sunt cunoscute vor fi făcute cunoscute prin ei” (Mosia 8:17).

Priviți această poză frumoasă.

Ce vedeți? Nu v-ar plăcea să fiți într-o canoe în acest loc liniștit? Nu arată atrăgător?

Ce ar fi dacă vederea dumneavoastră s-ar lărgi deodată și ați vedea aceasta.

Cursa de canoe ar fi diferită de ceea ce ați văzut prima dată.

În mod spiritual, văzătorii văd imaginea mai mare. Ei văd ceea ce noi, uneori, nu putem vedea. Cuvintele și sfatul lor ne ajută să vedem imaginea mai mare. Dacă suntem atenți la sfatul lor, ținând tare de bara de fier, vom fi în siguranță.

Permiteți-mi să vă dau un exemplu. Președintele Hinckley a vorbit foarte convingător despre binecu-

vântările zeciuielii. El le vorbește des Autorităților Generale despre aceasta. El a spus:

„Ne *putem* plăti zeciuiala. Aceasta nu este atât de mult o problemă de bani, ci mai degrabă este o problemă de credință...”

Vă îndemn, pe fiecare dintre dumneavoastră, să țineți cont de ceea ce spune Domnul despre această problemă importantă”.¹⁰

Repetăm promisiunea Domnului făcută în vechime prin profetul Maleachi, că El va deschide zăgazarile cerurilor asupra celor care sunt cinstiți cu El și își plătesc corect zeciuielile și darurile de post, astfel încât nu vor avea suficient loc ca să primească binecuvântările promise”.¹¹

În toamna anului 2001, trei dintre Cei Doisprezece se aflau în Brazilia în același timp și fiecare propovăduia promisiunile unei zeciuieli corecte. Câteva luni mai târziu, o tânără studentă de la colegiul din São Paulo a fost supusă unei încercări. Ea lucra și mergea la școală. Acestea sunt cuvintele ei, așa cum au fost spuse de președintele Hinckley:

„Universitatea la care studiam avea un regulament care interzicea studenților [care erau datori] să-și dea testele.

Am avut de înfruntat serioase dificultăți financiare. Era într-o joi, când am primit salariul. Când mi-am făcut bugetul lunar, am observat că nu vor fi suficienți bani pentru a plăti [atât] zeciuiala, cât și [taxele] la universitate. Trebuia să aleg între una dintre ele. Testul care se dădea o dată la două luni urma să înceapă în săptămâna următoare și, dacă nu îl dădeam, puteam să pierd [tot] anul. Mi se rupea inima. Aveam o decizie grea de luat și nu știam ce [să decid].”

Rugându-se, ea a hotărât că trebuia să se încreadă în Domnul și în cuvintele profeților. Duminică și-a plătit zeciuiala. În ziua următoare a căutat o cale prin care să-și poată trece testele, dar nu a putut găsi o soluție. Apoi, ea a explicat ce s-a întâmplat:

„Orele de muncă erau pe sfârșite când patronul meu s-a apropiat și a dat ultimele [ordine] din acea zi. Deodată, [s-a oprit] și... a întrebat: ‘Cum merge cu facultatea ta?’ Eram uimită. Singurul lucru pe care l-am putut face a fost să răspund: ‘Totul e în regulă!’ S-a uitat gânditor la mine și și-a luat încă o dată rămas bun...”

Brusc, secretara a intrat în cameră, spunând că sunt foarte norocoasă! Când am întrebat-o de ce, ea mi-a răspuns simplu: 'Patronul tocmai a spus că, începând [de astăzi], compania [îți] va plăti în întregime pentru universitatea ta și pentru cărți. Înainte de a pleca, treci pe la biroul meu și informează-mă de costuri, astfel încât mâine să-ți pot da cecul.' "

Apoi, studenta a explicat sentimentele ei: „După ce (secretara) a plecat, am îngenuncheat exact acolo unde mă aflam și I-am mulțumit Domnului pentru generozitatea Sa. I-am spus Tatălui Ceresc că El nu trebuie să mă binecuvânteze așa mult. Aveam nevoie doar de bani pentru plata taxei pentru o lună și zeciuala pe care o plătisem duminică era foarte mică în comparație cu suma pe care o primisem! În timpul acelei rugăciuni, cuvintele înregistrate de Maleachi [și declarate atât de des de către profet și apostoli] mi-au venit [în] minte: 'Puneți-Mă astfel la încercare, spune Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare' (Maleahi 3:10)”¹².

Învăluită în negurile întunericului, decizia a fost dificilă: urmarea era nesigură. Dar ea s-a ținut strâns de bara de fier. Credința ei în Domnul și în profeții Domnului a fost confirmată. Deși nu toate experiențele pot primi răspunsul imediat, promisiunile pentru cei care țin cu onestitate legea zeciuielii sunt absolut sigure.

L-am auzit pe președintele Thomas S. Monson spunându-le misionarilor care se întorceau din misiune: „Există o singură cale prin care veți rămâne întotdeauna activi în Biserică – să fiți întotdeauna onești cu plata zeciuielii”. Ce promisiune frumoasă!

Revelatori

Ultimul cuvânt, *revelator*. Cuvântul *revelație* vine din cuvântul grecesc *apocalypse*, însemnând a face cunoscut sau a descoperi¹³. Ca revelatori, Prima Președinție și Cvorumul Celor Doisprezece fac cunoscută preocuparea specială a Domnului pentru noi și ce trebuie să facem pentru a primi răspuns. Mai mult, cu așa de multe alegeri și decizii aflate la dispoziția noastră, revelatorii ne ajută să ne îndreptăm atenția către ceea ce este cel mai important în călătoria noastră în viața muritoare. Ne ajută să ne concentrăm.

În luna august a anului 2005 președintele Hinckley ne-a invitat să citim Cartea lui Mormon înainte de sfârșitul anului. Ne-a ajutat să ne concentrăm timpul

nostru liber către ceea ce Domnul ar vrea ca noi să facem. La fel cum deseori sunt însoțite invitațiile profesorilor, președintele Hinckley a inclus o promisiune – de care sunt la fel de sigur azi că este adevărată, pe cât am fost de sigur în august 2005. El a spus: „Fără reținere vă promit că, dacă fiecare dintre dumneavoastră va urma acest simplu program, indiferent de câte ori ați citit înainte Cartea lui Mormon, va veni în viețile și în casele dumneavoastră o măsură suplimentară din Spiritul Domnului, o hotărâre puternică de a vă supune poruncilor Sale și o mărturie mai puternică despre realitatea vie a Fiului lui Dumnezeu”.¹⁴

Nu suntem noi binecuvântați, chiar așa cum a promis profetul?

O tânără fată din Ucraina a scris: „În fiecare dimineață m-am rugat ca Duhul Sfânt să mă însoțească și să-mi lumineze mintea. Un miracol a avut loc: Cartea lui Mormon a fost deschisă din nou pentru mine. Am primit răspunsuri la întrebări pe care le avusesem de ani de zile”. Un frate din Germania a scris: „Pentru că am studiat mai mult în fiecare zi, am făcut conexiuni pe care nu le făcusem niciodată înainte. Cartea lui Mormon este plină cu mărturii despre Isus Hristos. Datorită Spiritului pe care L-am simțit, propria mea mărturie despre Mântuitor a crescut”.¹⁵ Și ce să mai zic despre acest comentariu de la o tânără familie din Utah: „Ne întrebam dacă fiul nostru de patru ani asculta [când citeam Cartea lui Mormon], dar apoi, într-o zi, când am întrebat de ce camera lui era așa dezordonată, a răspuns: 'Cineva a jefuit locul acesta!’”¹⁶

Iată un alt exemplu despre rolul unui revelator. Președintele Hinckley v-a sfătuit temeinic, pe dumneavoastră, tinerii adulți ai Bisericii, să acumulați toată educația posibilă. La conferința generală din octombrie a spus: „Vă rețin atenția cu o altă problemă care mă preocupă mult. Prin revelație, Domnul a ordonat ca poporul Său să primească toată educația posibilă. El a fost foarte clar despre lucrul acesta”.¹⁷

Care este marea preocupare? Educația. Cine a fost foarte clar referitor la aceasta? Domnul. Cine vă dezvăluie acest lucru? Profetul Său. Și da, el vă vorbește.

Dacă veniți dintr-o familie care are puține resurse pentru educație, nu puteți fi siguri despre ce înseamnă aceasta pentru dumneavoastră. Când nu sunteți siguri, țineți strâns bara de fier. Încredeți-vă în cuvintele profetului! Răspunsurile vor veni.

În unele părți ale lumii, cum ar fi în Statele Unite și în Europa, aceasta poate însemna că trebuie să vă vindeți automobilul sau să trăiți în condiții mai umile pentru a putea să rămâneți înscris la școală sau să vă întoarceți la școală. În alte zone ale lumii, sacrificiul poate fi mai mare. În unele țări, Fondul permanent pentru educație poate fi capabil să vă ajute. În aproape toate cazurile este nevoie de credință, încredere în Domnul și în profeții Domnului – să vă țineți tare de bara de fier – în timp ce vă găsiți calea. Dacă nu sunteți siguri cum să urmați sfatul specific al profetului, rugați-vă din toată inima și discutați preocupările dumneavoastră cu părinții și cu episcopul dumneavoastră. În timp ce este nevoie de răbdare și credință, vă promit că toate răspunsurile vor veni și vi se va deschide calea.

Am văzut răspunsurile care au venit la mulți tineri cu credință din America Latină. Mii de tineri se țin tare de bara de fier, încrezându-se în președintele Hinckley și desăvârșindu-și educația.

Îndrumarea profetică vine din partea fiecărui membru al Primei Președinții și al Cvorumului Celor Doisprezece Apostoli, toți cei pe care îi susținem ca profeți, văzători și revelatori. Dacă am fi avut timp, am fi putut revedea sfatul fiecăruia dintre ei.

Permiteți-mi să vă dau un exemplu de sfat al unuia dintre Cei Doisprezece. Cu aproape doi ani în urmă, vârstnicul Dallin H. Oaks vi s-a adresat într-o seară asemănătoare cu aceasta de acum. Vă veți aminti că v-a captat atenția când a ridicat problema întâlnirilor în vederea căsătoriei în locul „întâlnirilor fără scop”. El a spus: „Prietenii mei, tineri necăsătoriți, vă sfătuiesc să vă canalizați asocierile cu sexul opus spre modelul întâlnirilor care au potențialul de a se finaliza cu o căsătorie, nu spre modelul întâlnirilor fără scop, care au doar perspectiva de a se transforma într-o echipă de sport cum ar fi cea de fotbal”.¹⁸

Acum, întrebarea importantă: Ce ați făcut ca urmare a cuvântării lui? S-a schimbat ceva? Vârstnicul Henry B. Eyring a dat această avertizare:

„Eșecul în a urma sfatul profetic diminuează puterea noastră de a urma sfaturi inspirate în viitor...”

De fiecare dată în viața mea când am ales să amân să urmez sfatul inspirat sau am decis că eu fac excepție, am aflat că mi-am făcut rău mie însumi. De fiecare dată când am ascultat de sfatul profeților, confirmat prin rugăciune, și apoi urmat, am aflat că am înaintat în siguranță”.¹⁹

Cum arată faptele dumneavoastră din ultimii doi ani că vă țineți tare de bara de fier? Aceia care au răspuns pozitiv și prompt la sfatul vârstnicului Oaks, cu siguranță au aflat că au urmat binecuvântările cerului. Permiteți-mi să citesc dintr-o scrisoare trimisă la sediul Bisericii de către un cuplu din Arizona, la mai mult de un an după această cuvântare:

„Declarațiile dumneavoastră au avut un impact puternic asupra vieților noastre...”

Sfatul dumneavoastră direct și clar ne-a ajutat să înțelegem că întâlnirea în vederea căsătoriei era o ocazie de a ne cunoaște mai bine unul pe celălalt și nu un angajament imediat într-o relație pe termen lung sau în căsătorie”.²⁰

Rezultatul a fost că *s-au* căsătorit [în] luna mai în templul din Washington, D.C.

Aș dori s-o invit pe soția mea, Kathy, care a predat atât de bine aceste principii familiei mele, să împărtășească sentimentele ei despre importanța cuvintelor profeților.

Cuvintele sorei Kathy Andersen

Dragi frați și surori, am avut o experiență cu aproximativ 20 de ani în urmă care mi-a lăsat o impresie profundă. Locuiam în Florida. Ne luasem copiii cu noi la centrul țărâșului pentru a asculta conferința generală împreună. Puțin mai târziu, am primit prin poștă revista noastră *Ensign* care conținea cuvântările de la conferință. Am decis că în cadrul serilor în familie în fiecare săptămână am putea studia una dintre cuvântările de la conferință prezentată de un membru al Primei Președinții sau al Cvorumului celor Doisprezece Apostoli.

Copiii noștri erau mici, dar suficient de mari ca să poată citi și am vrut ca fiecare persoană din familie să aibă o copie a cuvântărilor, astfel încât să putem împreună citi, studia și face însemnări pe ele. Nu aveam un magazin în Florida, de unde am fi putut procura reviste *Ensign* suplimentare, așa încât am luat exemplarul pe care-l promisem prin poștă și am mers la centrul nostru local de copiere și am făcut copii după cuvântări pentru familia noastră.

Când am terminat, am dus copiile la casierul care a calculat costul copiilor pe care le făcusem și m-a anunțat că datoram aproximativ 50 \$. Mi-e rușine să vă spun că mi s-a făcut puțin rău de la stomac. M-am gândit: „Trebuie să plătesc o grămadă de bani pentru

exemplarele acestor cuvântări pentru copiii noștri”. Apoi, dragi frați și surori, acest gând mi-a atins inima: „Cât de mult valorează pentru tine și pentru familia ta să aveți cuvintele profeților lui Dumnezeu?”

Am știut atunci, dar știu cu și mai mare certitudine acum, că înseamnă totul pentru noi și pentru familia noastră. Înseamnă totul pentru dumneavoastră și pentru viitoarele dumneavoastră familii. Depun mărturie despre aceasta, în numele lui Isus Hristos, amin.

„Ca și cum ar fi din propria Mea gură”

Este o binecuvântare minunată să fii căsătorit cu o persoană care are o credință pură și intransigentă. Te iubesc, Kathy, și sunt recunoscător pentru tine.

Peste o lună vom avea ocazia să participăm la conferința generală a Bisericii și să auzim mesajele bărbaților despre care am vorbit în această seară. Conferința generală înseamnă să ne oprim din ceea ce facem, să ascultăm slujitorii Domnului și rugându-ne, să ne stabilim drumul pentru lunile care urmează. Vă rog să vă gândiți la aceste întrebări:

- Am însemnat în mod clar data conferinței generale pe calendarul meu, astfel încât să fiu în stare să ascult fiecare sesiune care-mi este disponibilă?
- Cum mă voi pregăti în timpul acestei luni care vine, astfel încât să fiu pregătit spiritual ca să primesc mesajele?

Și când conferința generală se va încheia, ne-am putea întreba:

- Ce impresii deosebite am avut în timpul conferinței?
- Ce schimbări necesare voi face în viața mea?

Bara de fier *este* cuvântul lui Dumnezeu. Scripturile, cuvintele profeților în viață și darul Duhului Sfânt au, prin posibilitățile lor, puterea de a ne ține în siguranță. Să ne ținem tare de cuvintele profeților. Să ne ținem tare de bara de fier.

Mi-ar place să închei cu o experiență personală pe care am avut-o în luna martie 2000, când sora Andersen și cu mine am fost invitați să participăm la dedicarea templului din Albuquerque, New Mexico. Știam că urma să fiu rugat să vorbesc și că trebuia să am o cuvântare scurtă.

Am intrat în camera celestială îmbrăcați în alb. Președintele Hinckley stătea pe scaunul din mijloc, cu un membru din Cei Doisprezece la dreapta și cu mine la stânga sa. În timp ce așteptam pioși prima

sesiune, am avut impresia clară și specială că trebuie să-mi modific cuvântarea pe care o pregătisem. Impresia a venit: „Vorbește despre chei. Vorbește despre chei”.

Am răsfoit repede scripturile pentru a găsi pasajele care arată cum au fost returnate pe pământ cheile preoției. Apoi – și pot să-mi amintesc ca și cum s-ar fi întâmplat ieri – un sentiment spiritual, puternic mi-a cuprins mintea și inima. Sentimentul care ardea în mine era: „El, care stă lângă tine, deține toate cheile preoției pe pământ. El, care stă lângă tine, deține toate cheile preoției pe pământ.”

Am respirat adânc. M-am uitat la președintele Hinckley. Nu puteam să neg puternica manifestare a Spiritului. M-am gândit la această scriptură:

„Deoarece, cuvântul lui îl veți primi, ca și cum ar fi din propria Mea gură...”

Pentru că, făcând aceste lucruri, porțile iadului nu vă vor birui... și Domnul Dumnezeu va dispersa puterile întinericului din fața voastră și va clătina cerurile pentru binele vostru” (D&L 21:5-6).

Dumnezeu, Tatăl nostru Cereșc, trăiește și ne iubește. Singurul Său Fiu născut, Isus Hristos, este Salvatorul nostru. El este înviat. El trăiește. Împreună, Ei i-au apărut profetului Joseph Smith. Președintele Gordon B. Hinckley este profetul uns al Domnului din ziua de azi, investit cu toate cheile preoției pe pământ. Mărturisesc astfel, în numele lui Isus Hristos, amin.

NOTE

1. Vezi cuvântarea de devoțiune de la Universitatea Brigham Young, 16 ianuarie 2007. Un exemplar al cuvântării președintelui Packer, *Visul lui Lehi și dumneavoastră*, poate fi găsit la speeches.byu.edu.
2. Vezi *Un rezervor de apă vie* (Seară la gura sobei organizată de SEB pentru tinerii adulți, 4 februarie 2007), p. 6.
3. „The Iron Rod”, *Hymns*, no. 274.
4. *A Reservoir of Living Water*, p. 7.
5. *Visul lui Lehi și dumneavoastră*, pp. 3-4.
6. *Gospel Truth*, selecție realizată de Jerreld L. Newquist, 2 volume. (1974), 1:323. Referitor la importanța profeților în viață, președintele Wilford Woodruff, al patrulea președinte al Bisericii, a spus: „Dacă am fi avut înainte fiecare revelație pe care Dumnezeu a dat-o omului;

- dacă am fi avut Cartea lui Enoh; dacă am fi avut plăcile netraduse înainte în limba engleză; dacă am fi avut consemnările revelatorului Sfântul Ioan care sunt pecetluite, și toate celelalte revelații, și dacă ar fi fost aici stâlpi de lumină înalți de sute de picioare, Biserica și împărăția lui Dumnezeu nu ar fi putut crește, în această perioadă sau în oricare alta, fără profeții în viață ai lui Dumnezeu." *Discourses of Wilford Woodruff*, selecțiuni realizate de G. Homer Durham [1946], p. 53).
7. Boyd K. Packer, în Conference Report, octombrie 1996, p. 5; sau *Ensign*, noiembrie 1996, p. 6.
  8. Boyd K. Packer, în Conference Report, aprilie 2000, p. 9 sau *Ensign*, mai 2000, p. 9.
  9. James E. Faust, în Conference Report, aprilie 1995, p. 83 sau *Ensign*, mai 1995, p. 63.
  10. În Conference Report, octombrie 1985, p. 110 sau *Ensign*, noiembrie 1985, 85.
  11. Gordon B. Hinckley, în Conference Report, aprilie 1984, p. 69 sau *Ensign*, mai 1984, p. 47.
  12. În Conference Report, aprilie 2002, pp. 85-86 sau *Ensign*, mai 2002, pp. 73-74.
  13. Ghidul pentru scripturi, „Revelație”, pp. 177-178.
  14. „A Testimony Vibrant and True,” *Ensign*, august 2005, 6.
  15. „Something Remarkable: Testimonies of the Blessings”, *Ensign*, decembrie 2006, p. 17.
  16. „Taking the Challenge”, *Ensign*, decembrie 2006, p. 14.
  17. În Conference Report, septembrie - octombrie 2006, pp. 66-67 sau *Ensign*, noiembrie 2006, p. 60.
  18. *The Dedication of a Lifetime* (Seara la gura sobei organizată de SEB pentru tinerii adulți, 1 mai 2005) pp. 5-6.
  19. În Conference Report, aprilie 1997, p. 33 sau *Ensign*, mai 1997, p. 25.
  20. Scrisoare datată 19 noiembrie 2006.